

RUYSSCHAERT, Jef (eigenlijk Jozef) V.E. (Brugge 14 november 1921 – Wetteren 23 mei 1970). Volgde middelbaar onderwijs aan het Sint-Barbaracollege te Gent en werd in 1941 jezuïet. In 1947 vertrok Ruyschaert naar Indië, waar hij filosofie studeerde en doceerde aan de Sint John's High School te Ranchi. Nadat hij in 1950 terug naar België was gekeerd, trad hij uit de orde. Tussen 1952 en 1954 studeerde hij aan de Rijksuniversiteit Gent, om daarna aan de Katholieke Universiteit Leuven het licentiaat in het notariaat (1957), en een licentie in de oosterse filologie en in de geschiedenis (1959) te behalen. In 1959 richtte hij in Brussel mede de Glass Industry Club op, waarvan hij secretaris-generaal werd.

Ruyschaert was een sociaalvoelend flamingant, die tijdens zijn collegejaren lid was van het Dietsch Jeugdverbond. In het mede door hem gestichte leerlingenblad *De Snekke* verdedigde hij de Groot-Nederlandse gedachte. Tijdens zijn studentenperiode te Gent was hij preses van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (1953-1954). Samen met Jan Haderman richtte hij in 1954 een studentenwerkgroep *Zannekin* op, die onder meer de periodiek *Notre Flandre* verspreidde. In 1956 was hij initiatiefnemer en eerste voorzitter van de Nationale Bevlaggingsactie. Hij was in 1964 medestichter en gedelegeerd beheerder van de Vereniging voor Internationale Relaties en initiatiefnemer van een cursus Nederlands voor Franssprekenden. Daarnaast was hij nog lid van de vereniging Euro-

pese Volkshogeschoolreizen, het Contact- en Cultuurcentrum Brussel, het directiecomité van het Instituut voor Voorlichting (*Flemish Press Review*) en penningmeester van de Stichting Dr. Jozef Goossenaerts.

WERKEN: artikelen in *Het Pennoen*.

PAUL VAN MALLEGHEM* EN NICO WOUTERS